

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ 2025

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΜΑΘΗΜΑ

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΩΡΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ

11:58

φροντιστήρια
πουκαμισάς

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ – ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ**

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΞΕΤΑΣΗΣ: 31/05/2025

ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

**ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ
A. ΜΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ**

1^η δραστηριότητα

A1.α) Η μουσική συνιστά σημαντικό τρόπο έκφρασης των ανθρώπινων σκέψεων και συναισθημάτων, πρώτα απ' όλα επειδή αφορά συνολικά τη νόηση και το συναίσθημα του ανθρώπου. Επιπλέον, διαθέτει έναν πανανθρώπινο χαρακτήρα, καθώς μπορεί να γίνει κατανοητή από όλους. Τέλος, συχνά μπορεί να λειτουργήσει αποτελεσματικά, όταν ο λόγος αποδεικνύεται ανεπαρκής.

β) Επίκληση στη λογική – μέσα πειθούς: ΤΕΚΜΗΡΙΑ

- Παράδειγμα «Οι αρχαίοι Έλληνες... θεό της μουσικής» 3^η παράγραφος
- Πόρισμα έρευνας «Επιστημονικές μελέτες... επίπεδα μνήμης» 4^η παράγραφος

Επίκληση στο συναίσθημα – μέσα πειθούς:

- Χρήση α' πληθυντικού προσώπου → συναισθηματικά φορτισμένος λόγος / σημεία στίξης → θαυμαστικό («Γι' αυτό αγαπάμε... που αισθανόμαστε!»)
Εναλλακτικά : χρήση ερωτήματος «Θα μπορούσαμε άραγε... από την τηλεόραση;»

2^η δραστηριότητα

A2. α) Μεταφορικός τίτλος: Μουσική, ο παλμός της ανθρωπότητας!// Οι νότες εκφράζουν την ανθρωπότητα!

β) Τρόποι ανάπτυξης τελευταίας παραγράφου:

- Αιτιολόγηση «Η μουσική, λοιπόν,... που μας χαρακτηρίζουν»
- Παραδείγματα «τζαζ, ποπ, ροκ, σόουλ, φάνκυ, μπλουζ, παραδοσιακή, συρτάκι...»

γ) $1=\beta$, $2=\beta$, $3=\alpha$

A3. Τίτλος: Οι νέτες ενώνουν κόσμους!

ΠΡΟΛΟΓΟΣ: Αφόρμηση (ανάγνωση μη λογοτεχνικού κειμένου) / Ανάδειξη της προσφοράς των τεχνών στον άνθρωπο και ιδιαιτέρως της μουσικής (παραγωγικός πρόλογος)

ΚΥΡΙΩΣ ΘΕΜΑ:

A' ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ: Προσφορά της μουσικής στον άνθρωπο

- Πνευματική καλλιέργεια: βελτίωση μνήμης, συγκέντρωσης, στοχασμού → αύξηση αποδοτικότητας σε πνευματικές εργασίες
- Αυτοβελτίωση: ανάπτυξη αυτοπαρατήρησης, αυτοσυνειδησίας, ενδοσκόπησης και κατάκτηση αυτογνωσίας
- Έκφραση συναισθημάτων
- Ψυχική ανάταση, μείωση άγχους, συναισθηματική ισορροπία
- Καλλιέργεια φαντασίας και δημιουργικότητας, πηγή έμπνευσης και άντλησης προτύπων
- Θεραπευτικός ρόλος - μουσικοθεραπεία: αντιμετώπιση ψυχοσωματικών ασθενειών
- Υπηρέτηση της κοινωνίας και των αγώνων της για ειρήνη, δικαιοσύνη, δημοκρατία, ελευθερία... / έκφραση πανανθρώπινων αξιών
- Εκπαιδευτικός ρόλος – μουσική αγωγή
- Αισθητική καλλιέργεια

B' ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ: Γιατί η μουσική χαρακτηρίζεται ως παγκόσμια γλώσσα επικοινωνίας;

- Είναι κατανοητή σε όλους, ανεξάρτητα από εθνικά χαρακτηριστικά, μορφωτικό επίπεδο, ηλικία και άλλα διαφοροποιητικά στοιχεία – η ακρόασή της δεν προϋποθέτει ειδικές γνώσεις.
- Υπερβαίνει πολιτισμικά, ιδεολογικά, κοινωνικά σύνορα και διαφορές. Καλλιεργεί τον διαπολιτισμικό σεβασμό
- Αναφέρεται και εκφράζει κοινά ανθρώπινα συναισθήματα, αγγίζει κοινές συναισθηματικές χορδές
- Κάνει λόγο για πανανθρώπινες αξίες και βιώματα. Προωθεί την παγκόσμια ειρήνη και συνεργασία.

- Αναπτύσσεται διάλογος μεταξύ των λαών, ανταλλάσσονται πολιτισμικά στοιχεία, μεταφέρονται παγκόσμια μηνύματα - ιδεολογίες
- Διαμορφώνει οικουμενική συνείδηση

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: Ανακεφαλαιωτικός – προτρεπτικός. Ανάδειξη της ανάγκης ενασχόλησης με τη μουσική και της συνεισφοράς του σχολείου σε αυτό.

B. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

1^η δραστηριότητα

B1

Πρόσωπα: α) Τα παιδιά που αντιπροσωπεύουν την παιδική ηλικία του ποιητικού υποκειμένου («σαν ήμασταν παιδιά.... πεπρωμένο»).

β) Οι νέοι που αντιπροσωπεύουν τα νιάτα του ποιητικού υποκειμένου («κι αργότερα οι νέοι περασμένα»)

γ) η ποιητική φωνή που βρίσκεται στο παρόν («κι εγώ... ρολόγια»)

δ) ένας διαβάτης («ένας διαβάτης... τραγουδώντας»)

Χώρος: α) ο κήπος με τα κάγκελα («Τα κάγκελα του κήπου... έξω»)

β) η σκάλα κάτω από την οποία κρύβονταν τα παιδιά («σαν ήμασταν... κάτω από τη σκάλα ...»)

γ) ο δρόμος («ένας διαβάτης περνάει στο δρόμο τραγουδώντας...»)

Χρόνος: η παιδική ηλικία, η νεανική ηλικία και το παρόν του ποιητικού υποκειμένου

Κεντρικό γεγονός: Το τραγούδι ενός διαβάτη στο δρόμο που ακούει το ποιητικό υποκείμενο και συνειρμικά επιστρέφει στο παρελθόν του ανασύροντας αναμνήσεις που τον συγκινούν.

Επίδραση του κεντρικού γεγονότος στο ποιητικό υποκείμενο: το τραγούδι του διαβάτη στο δρόμο ξυπνά αναμνήσεις στον ποιητή που νοσταλγεί το παρελθόν ακούγοντάς το «σα μαγεμένος».

Τέλος της ιστορίας: Το τραγούδι «σβήνει», οι αναμνήσεις χάνονται και το ποιητικό υποκείμενο επιστρέφει στην ανούσια πραγματικότητα.

2^η δραστηριότητα

B2.

α) Χρήση α' πληθυντικού: «κρυβόμαστε» (στίχος 5)

Χρήση α' ενικού: «κι εγώ που υπήρξα τρελός» (στίχος 12)

Χρήση β' ενικού: «που έχεις ξανακούσει...;» (στίχος 15)

α' πληθυντικό: ο ποιητής εντάσσει τον εαυτό του στο σύνολο των παιδιών που κρύβονταν «κάτω από τη σκάλα» περιγράφοντας έτσι βιώματα από την παιδική του ηλικία.

α' ενικό: ο ποιητής εξομολογείται την ανυπομονησία του για να μεγαλώσει και να ζήσει «το αύριο». Το ύφος του λόγου γίνεται οικείο, άμεσο και προσωπικό.

β' ενικό: Το ποιητικό υποκείμενο φαίνεται να συνομιλεί με τον εαυτό του διερωτώμενος πού έχει ξανακούσει το τραγούδι του διαβάτη. Δημιουργείται η αίσθηση του διαλόγου και το ύφος γίνεται άμεσο, οικείο και παραστατικό.

β) Εικόνα: «Ωσπου μια νύχτα... τραγουδώντας»

Μεταφορά: «είχαμε αφήσει εκεί ένα βασιλικό πεπρωμένο»

Παρομοίωση: «Τα κάγκελα του κήπου υγρά απ' τη βροχή σαν τους φτωχούς που τους αφήνουν έξω»

3^η δραστηριότητα

Διαβάζοντας το ποίημα αντιλαμβανόμαστε τη σημασία της μουσικής για το ποιητικό υποκείμενο, αλλά και για κάθε άνθρωπο, εφόσον η μουσική αποτελεί για όλους μας φορέα αναμνήσεων, δημιουργώντας νοσταλγία («Κι όμως η νοσταλγία...μες στο τραγούδι»). Επιπλέον, σκέφτομαι ότι κάθε παιδί πιστεύει ότι ο κόσμος και το μέλλον του ανήκει και δικαιούται να δημιουργεί όμορφες αναμνήσεις («σαν ήμασταν...βασιλικό πεπρωμένο»), κι ενώ βιάζεται να μεγαλώσει και να γνωρίσει τον κόσμο, όταν τελικά τα χρόνια περνούν, αυτή η ανυπομονησία μετατρέπεται σε αγωνία, καθώς ο χρόνος φαίνεται να στερεύει απειλητικά («κι εγώ...στα ρολόγια»).

Μπορώ να συναισθανθώ αυτή την αγωνία του ανθρώπου μπροστά στον χρόνο και τη φθορά, αλλά νιώθω επίσης συγκίνηση από τον τρόπο με τον οποίο η μουσική λειτουργεί λυτρωτικά για τον άνθρωπο, προσφέροντάς του ξεχωριστές νοσταλγικές στιγμές, συνδέοντάς τον με τα όνειρα που ίσως άφησε πίσω, που μπορεί να

ξεθώριασαν («το τραγούδι σβήνει... Ησυχία...»), αλλά δε σταματούν να τον γοητεύουν και να του θυμίζουν τον πραγματικό του εαυτό, σε μια τυχαία στιγμή ενός μουσικού ακούσματος («στέκεσαι... σα μαγεμένος»)

φροντιστήρια
ΠΟΥΚΑΜΙΣΑΣ

